

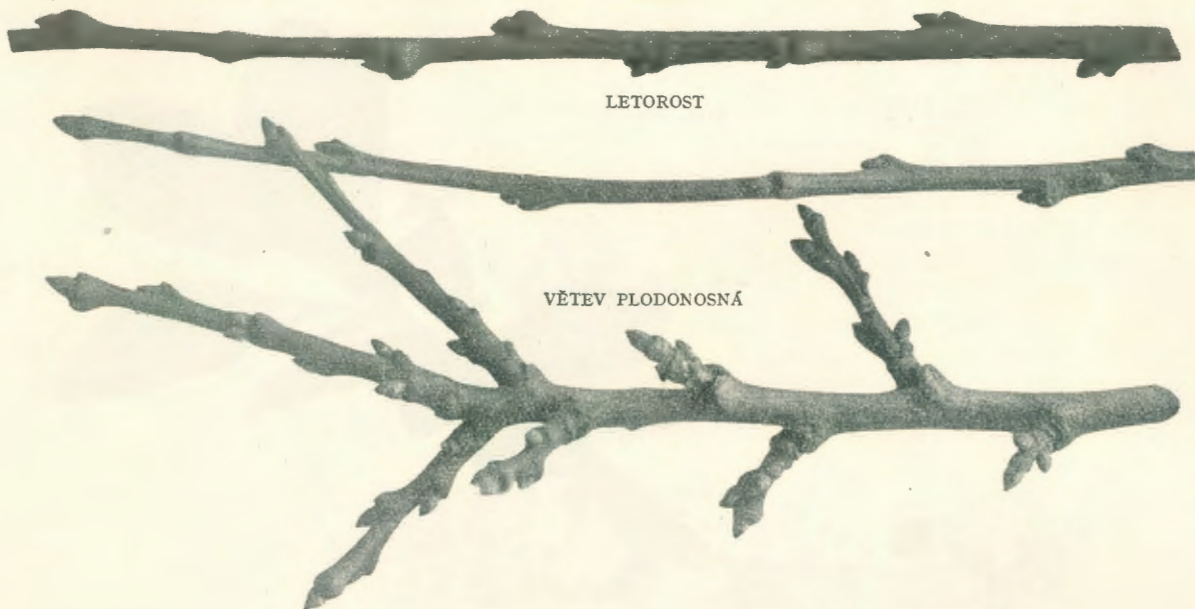
Jan Říha ČESKÉ OVOCE

SLÍVY

Čís. 48.

ADMIRAL RIGNY

ADMIRAL RIGNY

O původu této dobré zelené slívy není více známo, než že byla rozšířena z Baumannových školek v Bollweileru (osada v Elsasku) kolem roku 1830. Slíva tato jest důkazem, jak mnohdy méněcenná odrůda následkem účinného doporučení velice rychle se rozšíří, kdežto jiná, daleko lepší, zůstává nepovšimnuta. O této slívě začalo se před lety psát, že nahrazuje „Zelenou renklotu“ všude tam, kde tato příliš červiví. Zprávy ty prolétly všemi odbornými časopisy, následkem čehož se vysazovala všeobecně. Zklamala však velice. Plodnosti arciť se nedá nic vytýkati, také se i „Zelené“ velice podobá, dužnina však jest příliš měkká, nehodí se k zpracování, a na úchovky nelze jí naprosto použítí, rozváří se i při nejopatrnější práci a nejde od pecky.

Nelze jí tudíž jinak upotřebiti, než k jídlu a nanejvýš k některým potřebám (příkrmům) v kuchyni. Na trhu kupuje se velice často z neznalosti za Zelenou renklotu, od které se liší hned na první pohled tím, že jest podlouhlejší a dužnina nejde od pecky, jak již řečeno.

Daří se jí všude, kde jiné slívy a švestky s prospěchem rostou, ve špatné, hubené, nevzdělávané půdě zůstanou plody — jako jiné — příliš drobné.

Hodí se ponejvíce jen do domácích zahrad, pro vlastní spotřebu, pro změnu a rozmanitost; tomu účelu nejlépe svědčí nízké stromy; nedoporučuje se pro pěstování ve větším množství a v polních sadech.

Stromy rostou velmi zdravě a bujně, pěkně vzhůru, tvoříce pěkné rovné kmeny, takže místem se jí používá i k mezišlechtění; právě tato vlastnost přispěla nemálo k jejímu rozšíření: ve školkách rychle a krásně odrůstaly a dospívaly k prodeji.

Rozvětňuje se mohutněji než švestka, ve vysokou korunu, větve pak se časem sklánějí i pod tíží plodů. Plodnost začíná velmi brzo, načež plodí velice často, mnohdy tolik, že se stromy rozlamují; plody větve téměř obalují, jsou až stlačeny, zavadnou a ani nevyzrají. Tu není jiné pomoci, než plody, jakmile poporostou, protrhati aspoň s polovice.

V roce 1913 byla jedinou z celého velikého výběru, která po pozdních mrazech, až -3°C , tolik plodů dala, jak právě uvedeno; naopak v roce 1914 při stejně hojném květu a po mrazech o něco slabších, urodila jen zcela málo a jiné mnohem více. Málokdy vynechá úplně.

Letorosty narůstají štíhlé, podobné švestkovým, ke konci více slábnou, nelesknou se a jsou jen po špičkách sotva patrně chloupkaté, ostatek lysé, barvy červenavě hnědé, ve stínu nahnědle zelenavé a na dolejších konci sem tam jako stříbřité.

Poměrně silná, kuželovitá oka mají na některých letorostech vedle sebe i květní poupata, zcela málo odstávají, mají šupiny hnědé a jsou na patkách krátkých, do výše ok i o něco výše vydutých, s třemi ostřejšími žebérky, která hluboko se táhnouce, letorosty hranatější.

Špičatě vejčitá květní poupata mají hnědé, šedě obroubené šupiny a jsou roztroušeny po letorostech a krátkých plodonosných větévkách, což dobře znázorňuje černý obraz.

Největší listy bývají uprostřed, někdy i u spodu letorostu, jsou asi 80 mm dlouhé, 63 mm široké, zkrabatělé, lesknou se, jsou přiookrouhlé, ke špičce i k řapíku stejně krátce zúženy, mají kraje pěkně dvojmo vroubkované a vroubky hrotité, výjimkou bývají ještě větší, až 100 mm dlouhé, 65 mm široké a eliptické; řapíky mají asi 18 mm dlouhé, chloupkované, zarudlé, žlázy na nich maličké a zelené. Příplodní listy bývají o hodně menší, k řapíku více klínovitě zúženy, méně se lesknou a nejsou tak zkrabatělé.

Stromy kvetou vždy velice hojně a příliš nezmrzají za pozdních mrazů; jednotlivé květy jsou krásné, veliké, až 33 mm široké a z bílých, vejčitých plátků tak sestaveny, že se plátky dostihují navzájem. (Viz obraz.)

Připojený barevný obraz, zhotovený podle větve z Chlumce n. Cidl., znázorňuje velikost, tvar i barvu plodu, za průměrné úrody. Stává se, že bývají o málo větší, při menší úrodě takže váha jednotlivých plodů kolísá mezi 32—40 g. Mělký, často jen jako naznačený, jednotlivě i hlubší, od stopek se táhnoucí žlábek dělí plody málo nestejně a končí rzivou jízvou v maličké jamce na skoseném temeni. Hladké, zelené a prorezavělé, 20—23 mm dlouhé stopky vězí v širších mělkých jamkách.

Lehounce bělavě ojíňená slupka se lehko stahuje a jest nakyslá, barvy sivě zelené, na slunečné straně lehce zažloutlá a bývá, avšak jen někdy, pokropena červeně; při tom jest slupka téměř průhledná, takže až tkáň pruhovitě prosvítá, na ostatní části také i zelenavá barva pruhovitě prokvétá; po celém povrchu hustě roztroušené bělavé tečky jsou ve stínu zelenavě, na sluneční straně, výjimkou i červenavě obroubeny, sem tam se vyskytuje menší i větší, často rozstříknutá rez; když plody na stromech úplně dozrají, tedy až zežloutnou.

Dužnina má barvu zlatě zelenavě žlutou, jest zcela měkká a tolik šťavnatá, že se v ústech úplně rozplývá, chuť její sladká, dobrá, blíže pecky nakyslá.

Škoda, že pecky nepouštějí, jen v teplých letech se stává, že pouštějí s polovice, což její cenu, neboť jinak jest chutná, velice snižuje. Černý obraz znázorňuje velikost a tvar pecek.

První plody začínají zrát mezi 25.—30. srpnem, jen v teplých letech ještě o nějaký den dříve, zrají pak na stromech nenáhle asi po 14 dní. Za déle trvajících dešťů puká sice také, méně však než jiné.

V zahradách Zemského pomologického ústavu chovají ji pod jménem Admirál Rigny čís. 2.

Popisy lze nalézt: „Handb. der Obstk.“ čís. 56, Admiral Rigny; Thomas str. 160, Admiral de Rigny. Také se jí přikládají jména: Georg IV., Jackson, Prunus damascena admiralis Rigny, Claudia Rignyana.

ADMIRAL RIGNY.